

N:o 207.

Af Herr **A. Medin:** Om den ändring i lagen om räntans frigifvande, att ränta och provision för korta papper icke må beräknas högre än 6 procent för år.

Vid sistlidne riksdag väckte jag motion under N:o 225 om räntans beräkning för korta papper, hvilken motion icke vann Riksdagens bifall, men likväl för- anlätas jag änyo befordra frågan till ytterligare pröfning vid nuvarande riksdag.

De finansiella reformer, som under sednare åren blifvit vidtagna, hafva i flera fall varit allt annat än välgörande, åtminstone för landets modernäring, jordbruket, och dess idkare. Ingen af dessa reformer har dock visat en så hastig och förstörande verkan, som den vid 1862 års riksdag beslutade och af Kongl. Maj:t fastställda lag om räntans frigifvande.

Följderna af denna lag förutsågos och många röster höjde sig inom Representationen, symmerligast bland Bonde-Ståndets ledamöter, men härtill lyssnade man ej; denna lag har, ehuru ej äldre, lemnat bedröfliga och faktiska förhållanden. De jordbrukets egare, som hade inteckning på sina fastigheter, blefvo uppsagde att inbetala desamma, emedan fordringsegaren ville placera medlen i enskilda banker eller andra penningeförvaltande verk, som gäfve honom en större vinst. Hvad har blifvit följdén? Jo, exekutiv-auktioner på dessa fastigheter höra till ordningen för dagen, och är ej ovanligt att dessa säljas för halfva värdet. Hvad är nu att göra? Ville man föreslå att gå tillbaka till vår gamla 1734 års lag i detta ämne, blef svaret — ingalunda; framåt måste man gå, det må skada eller gagna — manne detta är välbetänkt? Härtill måste man svara ett obetingadt Nej.

Våra finanskomitéer hafva egnat stor uppmärksamhet åt vår handel, fast, efter mitt förmenande, till föga fromma för landets modernäring, *jordbruket*; men att förbättra penningställningen, hafva de ej funnit några utvägar. Har man frågat någon financier, huruvida man har bättre tider att vänta, eller hur saken skall hjälpas, då har svaret blifvit: man får afvakta tiden, och att denna generation måste gå under är klart, men sedermera blir det bättre. Ja, ett ganska hårdt svar.

För att i någon mån behjerta denna viktiga fråga, vågar jag föreslå:

att Riksdagen ville aflåta underdånig skrifvelse till Kongl.

Maj:t, det lagen om räntans frigifvande för korta papper måtte

sålunda ändras, att ej öfver sex procent får tagas i ränta och provision för dylika papper, per år räknadt.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1868.

A. Medin,
från Kronobergs län.

N:o 208.

Af Herr **A. Medin**: Angående åtskilliga förändringar i anordningen af trafiken å Statens jernvägsstambanor.

Vid sistlidet års riksdag väckte jag motion, N:o 224, om åtskilliga förändringar i anordningen af trafiken å Statens jernvägsstambanor. Något af hvad denna innehöll har trafikstyrelsen behjertat, men ganska mycket återstår. Under förhoppning att jernvägsstyrelsen nu mera har tillräcklig materiel, vore, efter mitt förmenande, välbetänkt, om styrelsen nedsatte frakterna för tyngre gods, som ännu ej kommit i åtnjutande deraf, till fördel så väl för Staten som godsets egare. Dessutom vore en förändring med snälltågens turer af behofvet påkallad, hvilket skulle gagna passagerare och gifva Staten större inkomster, nemligen: att sedan 3:dje klassvagn ej kan få åtfölja, nedsättning för 2:dra klass finge ega rum med 40 procent, samt att ett kort uppehåll gjordes vid hvarje station, endast så att passagerare kunde hinna gå af samt på tåget, då äfven tillfälle gäfvos för posternas behöriga aflemnande och mottagning. Nattläger borde alltid vara Jönköping såväl vid resan till Malmö som derifrån till Stockholm. Det torde äfven vara skäl att åtskilja godstrafiken från persontrafiken, och att blandade tåg från Malmö under sådant förhållande kunde göra resan på 2:ne dagar emellan Stockholm och Malmö samt tvärtom. Jag vågar alltså föreslå, att det Riksdagen behagade ingå till Kongl. Maj:t med underdånig skrifvelse;